

Kutsal Olmak - 7.

Mesih aracılığında Tanrı'da kutsal kılınmış olmamız (Yuhanna 17:17), bizleri Tanrı'nın ev halkı içine getiriyor; bu lütuf bizi günah, düşüş, lanet, yargı ve cehennemi miras aldığımız ilk atamızdan kurtarıp yeni bir aileye kattığı için (İbraniler 2:11) bize "kutsal –aziz" deniyor. Bu yüzden Mesih'te kutsal kılındığımız ve kutsallığa çağrıldığımız içindir ki, günahı ciddiye alıyoruz.

Tanrı kutsal olduğu için günaha sadece bir eylem olarak bakmıyor. Tanrı kendi yüce kutsallığı ile günahlı düşünceleri ve sözleri de yargılayacaktır:

Matta 5:21 Atalarımıza, 'Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak' dendiğini duydunuz.

22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylese, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir.

O halde 'kutsal olmak' Tanrı'nın düşüncesine göre günahı doğru anlamayı gerektiriyor:

Matta 15:19 Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır.

Markos 7:21 Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.

O halde ilk atamızdan gelen bozulmuş mirası –*orijinal günah*- hakkında düşünürken, günahın insanı getirdiği (düşürdüğü) konumu iyi anlamamız gerekiyor.

Orijinal günahın ve lanet diğer kuşaklara sıradan doğum yoluyla geçmesiyle birlikte duygularımız, düşünüşümüz, irademiz, anlayışımız ve muhakeme yeteneğimiz ilk günahın bugüne kadar

gelen kalıntıları ile lekelenmiştir. Dolayısı ile sadece yaptığımız işler değil, sözlerimiz ve düşüncelerimiz de Tanrı'da yargıyı hak etmektedir.

Günahın bu kalıntıları insana zihin körlüğü getirmiştir (Matta 13:15, II.Korintliler 4:4, Efesliler 4:18). Tanrı'yı tanımayı reddeden ve Tanrı'yı tanımakta yarar görmeyen bu körlük (I.Korintliler 1:21) sahte inanışlara köleliği getirmiştir (Galatyalılar 4:8, Mezmur 115:4-8).¹ Ve yine insanın '*yararsız düşünceler, yakışsız davranışlar*' içinde olmasının arkasında olan şeyde, insanın orijinal yaratılışındaki doğruluk, bilgelik ve kutsallığı kaybetmiş (ölmüş) olması vardır (Romalılar 1:18, 21, 28).

İnsanın bu bozulmuşluğu onu Tanrı'ya düşmanlığa (Romalılar 8:7-8, Koloseliler 1:21, Yakup 4:4) götürdüğünden, Kutsal Yazılar düşmüş insanı '*benliğin ve aklın isteklerini yerine getiren gazap çocukları*' olarak tanımlar (Efesliler 2:3, Romalılar 2:5, 8; 3:11-18, I.Korintliler 6:9-10). Gazap çocuğu olmanın diğer bir yönü de insanın insana düşmanlığıdır (Titus 3:3, I.Yuhanna 2:11). Ancak insanın insana düşmanlığı da Tanrı'nın düzenine karşı olduğundan bu durumun özünde olan şey yine Tanrı'ya ve yasasına karşı gelmektir.

İnsanda olan günahın kalıntıları onun düşüncesini, kavrayışını, muhakemesini, yargısını etkilediğinden, insan Tanrı'nın gerçeği yerine kendi yanılışı ile yaşamaktadır (Romalılar 1:21-25, I.Timoteyus 4:1-3):

¹ Aslında günahın getirdiği bu bozulmanın sonucu olan gerek körlük gerekse diğer şeyler anı zamanda insanın geçici yargısı ve cezası olmuştur –*ancak bunlar sonsuzlukta kalıcı olarak da yargılanacaktır.*

Mezmun 81:11 Ama halkım sesimi dinlemedi, İsrail bana boyun eğmek istemedi.

12 Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım, Bildikleri gibi yaşasınlar diye.

Böylece insanın ruhsal körlüğü, Tanrı'ya düşmanlığı, yanlıgısı, inatçılığı, tövbesizliği (Romalılar 2:5) yozlaşmış tutkuları (Romalılar 1:26-32) günahın insanla kutsal Tanrı arasına getirdiği ayrılığın kanıtlarıdır.

Ve insanın düşünüş ve bozulmuşluk konumunda yargısı açıktır (Eyüp 4:17; 9:2-3):

Mezmun 143:2 Kulunla yargıya girme,
Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.
130:3 Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan,
Kim ayakta kalabilir, ya Rab?

Bilgelik, doğruluk, kutsallık ve ölümsüzlüğünü ilk düşünüş ile kaybetmiş insan Tanrı'nın kutsallığına yaraşır ve Tanrı'nın adaletini tam tatmin edebilecek bir konumdan uzaktır (Eyüp 9:20):

Vaiz 7:20 Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan, Hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur.

İnsanın içine düşmüş olduğu günah ve bunun sonucu olarak hak ettiği yargı ve cehennemi göz önüne aldığımızda, Mesih'e iman ile bağışlanmış olan kutsallık lütfu size de inanılmaz şaşırtıcı gelmiyor mu? Kendi çabasıyla kendisini cehennemden kurtaramayacak olan insana Tanrı derin bir merhamet ile yaklaşır Mesih'te kurtarış veriyor; düşmüş insana Tanrı yüce bir sevgi ile yaklaşır onu Mesih'te gūnahtan ve yarıdan kurtarıp sonsuz yaşama getiriyor. Gazap çocukları olan bizler (Efesliler 2:3) Mesih'teki kurtuluş ile ışığın çocukları (Efesliler 5:8) oluyoruz. Ve yine Mesih'teki lütuf ve kurtuluş ile, bir zamanlar günahın kölesi

olan bizler (Yuhanna 8:34) doğruluğun kölesi (Romalılar 6:17-18) olduk.

Romalılar 6:22 Ama şimdi günden özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunıza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.

Böylece bizi kurtaran bu lütuf hepimizi sürekli şükretmeye teşvik etmiyor mu? Ve Mesih'e iman edenlere bağışlanmış olan kutsallık, inananları Mesih benzerliğinde alçakgönüllülüğe teşvik etmiyor mu?

Mesih'te bize bağışlanmış olan kutsallık ruhu ile günahı ciddiye alıyoruz. Günahın Tanrı ve insanlar arasında yarattığı derin ayrılığın farkında olarak, günahın Tanrı'ya isyan ve Tanrı'nın Yasası'na karşı gelmek olduğunu göz önüne aldığımızda; günahın Tanrı'nın Yasası'nın ve adaletinin talep ettiği tam mükemmel kurban (kefare) gerektirdiğini görüyoruz (Yuhanna 1:29, Vahiy 5:12-13).

Böylece ölümden yaşama, kölelikten özgürlüğe, karanlığın krallığından Tanrı'nın Krallığına getirilmiş olmamızı göz önüne aldığımızda, bütün bunların kendimizde olan bir erdem dolayı değil de Mesih'teki lütuf ile bize karşılıksız olarak bağışlandığını bilmek, Tanrı'ya olan hayranlığımızı güçlendiriyor; ve Mesih'e olan övgümüzü çoğaltıyor.

Böylece Mesih'e ne denli bağımlı olduğumuzu gördükçe *kutsallığımızı* daha da iyi anlıyoruz; ve Mesih karakterinde büyüme tutkusu ile O'na hizmet ve tanıklıkta devam ettikçe, O'nu övüp yüceltikçe O'nu artan bir şekilde daha sevmeye başlıyoruz.

Mesih'i sevdiğe de günahın kötülüğünü, iğrençliğini görerek, günden kaçınarak kutsallıkta ilerliyoruz.

Elçilerin İşleri 4:12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.1

Yuhanna 6:68 Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.

69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın.

20:31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.